

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 24 kwietnia 1945 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej oraz Ministrem Administracji Publicznej o wyznaczeniu organu opieki społecznej, powołanego do wyrażenia w imieniu dziecka nieznanymi rodziców lub dziecka opuszczonego zgody na przysposobienie w trybie ustawy z dnia 13 lipca 1939 r.

Na podstawie art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 13 lipca 1939 r. o ułatwieniu przysposobienia małoletnich (Dz. U. R. P. Nr 63, poz. 416) zarządza się, co następuje:

§ 1. (1) Do wyrażenia zgody na przysposobienie w myśl przepisów ustawy z dnia 13 lipca 1939 r. w imieniu dziecka, którego rodzice są nieznanymi i nie zostali ujawnieni w ciągu lat 2 od daty znalezienia dziecka, albo dziecka opuszczonego, któremu rodzice nie zapewniają utrzymania w ciągu lat 3 i które korzysta z opieki społecznej, wyznacza się opiekuna społecznego, ustanowionego zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o opiekunach społecznych i o komisjach opieki

społecznej (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 267) dla danego okręgu lub obwodu.

(2) O ile na obszarze odnośnej gminy opiekunowie społeczni nie zostali dotychczas ustanowieni lub o ile stanowisko opiekuna przejściowo nie jest obsadzone, względnie opiekun nie ma możliwości pełnienia obowiązków [§ 9 rozporządzenia Ministra Pracy i Opieki Społecznej z dnia 11 kwietnia 1929 r., wydanego w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie ustanowienia opiekunów społecznych i sposobu wykonywania przez nich obowiązków (Dz. U. R. P. Nr 30, poz. 291)], do wyrażenia zgody w myśl ust. (1) powołana jest osoba, delegowana przez zarząd gminny (miejski). Na obszarze wojewódz-

stwa śląskiego delegatowi zarządu gminnego (miejskiego) przypada wykonanie obowiązku, przewidzianego w ust. (1).

(3) Przed złożeniem oświadczenia, o którym mowa w ust. (1), opiekun społeczny, a w wypadkach ust. (2) zarząd gminny (miejski), winien zwrócić się do kierownika zakładu opiekuńczego, utrzymywanego przez instytucję prawa publicznego (związek samorządowy wojewódzki lub powiatowy, związek międzykomunalny, gminę wiejską lub miejską) lub stowarzyszenie albo instytucję społeczno-opiekuńczą, w którym małoletni przebywa, o zakomunikowanie w terminie 2-tygodniowym informacji, spostrzeżeń i wniosku w kwestii, czy z punktu widzenia osobistych i majątkowych stosunków przysposabiającego i małoletniego przysposobienie należy uznać za pożądane; równocześnie należy zażądać od kierownika zakładu informacji, czy małoletni jest zatrudniony pracą zarobkową i czy zakład czerpie na utrzymanie z zysków, osiągniętych z pracy małoletniego, i w jakiej wysokości.

W razie nie nadesłania wyżej wymienionych danych w określonym terminie opiekun społeczny, a w wypadkach ust. (2) zarząd gminny (miejski) może zadowolnić się danymi, uzyskanymi w trybie ust. (5).

(4) O ile kierownik zakładu opiekuńczego wypowie się przeciw zamierzonemu przysposobieniu, opiekun społeczny przedstawi sprawę wraz ze swym umotywowanym wnioskiem do decyzji gminnej komisji opieki społecznej, która zleci mu wyrazić zgodę lub odmówić zgody na przysposobienie.

W tym samym wypadku, o ile właściwym organem jest w myśl ust. (2) delegat zarządu gminnego (miejskiego), jak również w wypadku, gdy na obszarze gminy wiejskiej, liczącej mniej niż 5.000 mieszkańców, nie ma gminnej komisji opieki społecznej, powzięcie decyzji o wyrażeniu zgody lub odmowie zgody na przysposobienie należy do komisji opieki społecznej gminnej (miejskiej) rady narodowej lub w braku tejże do prezydium tejże rady.

(5) W sprawie małoletnich, nie przebywających w zakładach opieki zamkniętej, opiekun społeczny, a w wypadkach ust. (2) zarząd gminny (miejski), zwróci się przed powzięciem decyzji o wyrażeniu zgody do organów Milicji Obywatelskiej o udzielenie informacji, o których mowa w ust. (3), a w szczególności danych o tym, w ciągu jakiego okresu czasu ten, kto

ubiega się o przysposobienie małoletniego,łożył na jego utrzymanie i wychowanie, następnie odnośnie dziecka nieznanymi rodziców — danych o okolicznościach znalezienia dziecka i przyjęcia go w pieczę, tudzież podejmowanych starań o odzyskanie rodziców i ich bezowocności, a odnośnie dziecka opuszczonego — wiadomości o jego rodzicach i tych krewnych, których obciąża obowiązek alimentacyjny na rzecz dziecka, i o tym, od kiedy i w jakiej formie korzysta ono ze świadczeń opieki społecznej, wreszcie czy zachodzą warunki, dające rękojmię poprawy materialnego i moralnego losu dziecka po przysposobieniu i w porównaniu ze stanem dotychczasowym.

W razie koniecznej potrzeby opiekun społeczny zwróci się do organów Milicji Obywatelskiej również i w sprawie małoletnich, przebywających w zakładach opieki zamkniętej.

§ 2. (1) Odmowna decyzja opiekuna społecznego odnośnie wyrażenia zgody na przysposobienie musi uzyskać zatwierdzenie gminnej komisji opieki społecznej względnie w braku tejże — komisji opieki społecznej gminnej (miejskiej) rady narodowej, a jeśli tej nie ma — prezydium tejże rady.

(2) Opiekun społeczny winien powziąć decyzję najpóźniej w ciągu 2 miesięcy od zgłoszenia wniosku o wyrażenie zgody na przysposobienie.

(3) Organy, powołane do zatwierdzenia odmownej decyzji stosownie do ust. (1), winny powziąć decyzję najpóźniej w ciągu 1 miesiąca do wpłynięcia wniosku opiekuna społecznego.

(4) W razie przekroczenia terminów, przewidzianych w ust. (2) i (3), decyzję poweźmie na wniosek interesowanego powiatowa komisja opieki społecznej.

§ 3. Wojewódzkie władze administracji ogólnej podadzą najistotniejszą treść ustawy z dnia 13 lipca 1939 r. do wiadomości powszechnej w sposób najbardziej celowy.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Sprawiedliwości:

Edmund Zalewski

Minister Pracy i Opieki Społecznej:

Wiktor Trojanowski

w/z Minister Administracji Publicznej:

Władysław Wolski